

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v trestnej veci proti obžalovanému **JUDr. Ing. J. M. a spol.** pre trestný čin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej a teroristickej skupiny podľa § 185a ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 a iné, prejednal na neverejnom zasadnutí konanom dňa 30. novembra 2006 v Bratislave sťažnosť obžalovaného **D. B.** proti uzneseniu Špeciálneho súdu v Pezinku zo dňa 13. novembra 2006, sp. zn. PK - 1 Tš 8/05 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 148 ods. 1 písm. c/ Tr. por. účinného do 1. januára 2006 sa sťažnosť obžalovaného **D. B. z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry, Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky podal dňa 4. novembra 2004 pod sp. zn. VII Gv 205/04-251 na Krajský súd v Banskej Bystrici s právomocou Špeciálneho súdu obžalobu, v ktorej obžalovanému **D. B.** kládol za vinu spáchanie trestného činu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej a teroristickej skupiny podľa § 185a ods. 1 Tr. zák. v jeho pôvodnom znení a trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 na tých skutkových základoch, ako sú uvedené v skutkových vetách výrokovej časti citovanej obžaloby.

Uznesením Špeciálneho súdu v Pezinku z 13. novembra 2006, č. k. PK - 1 Tš 8/05-2699, bola podľa § 72 ods. 2 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 žiadosť obžalovaného **D. B.** o prepustenie z väzby na slobodu zamietnutá a podľa § 73 ods. 1 písm. a/ Tr. por. účinného do 1. januára 2006 s poukazom

na článok 5 ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd neprijal záruku za ďalšie správanie obžalovaného ponúknutú ThDr. J. H..

Špeciálny súd svoj postup odôvodnil tým, že aj naďalej existujú formálne i materiálne podmienky k tomu, aby bola obmedzená osobná sloboda obžalovaného D. B. väzbou z titulu ustanovenia § 67 ods. 1 písm. a/ Tr. por.

Keďže naďalej podľa Špeciálneho súdu v Pezinku trvajú tzv. útekové dôvody väzby tohto obžalovaného a neexistujú reálne záruky, že by v prípade prepustenia z väzby na slobodu tento neušiel, súd prvého stupňa postupom podľa § 72 ods. 2 Tr. por. žiadosť o prepustenie z väzby na slobodu ako nedôvodnú zamietol a zároveň neprijal ponúknutú záruku, s tým, že táto by neodstránila odôvodnenú obavu pre ktorú je obžalovaný vo väzbe.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote sťažnosť obžalovaný D. B. priamo do zápisnice súdu, ktorú následne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu písomným podaním z 27. novembra 2006. V ňom zopakoval svoje tvrdenie, že sa neukrýval pred trestným stíhaním a žiadny predpis mu neukladá povinnosť vrátiť sa do Slovenskej republiky, keď je proti nemu vedené trestné stíhanie. Aj skutočnosť, že požiadal o azyl je jeho základné ľudské právo a nie okolnosť svedčiacia o snahe vyhnúť sa trestnému stíhaniu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade podanej sťažnosti preskúmal podľa § 147 ods. 1 Tr. por. správnosť výrokov napadnutého uznesenia ako aj konanie, ktoré uzneseniu predchádzalo a zistil, že sťažnosť obžalovaného D. B. nie je dôvodná.

Ako bolo vyššie uvedené, na podklade obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry, Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sa na Špeciálnom súde v Pezinku vedie proti obžalovanému D. B. a ďalším dvom osobám trestné stíhanie pre trestné činy podľa § 185a ods. 1, § 250 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. (začaté trestné stíhanie bolo 30. júna 2002 a k vznieseniu obvinenia došlo 21. októbra 2002). Obžalovaný D. B. je preto naďalej dôvodne podozrivý zo spáchania žalovanej trestnej činnosti, ktorá má charakter obzvlášť závažnej trestnej činnosti.

Obžalovaný D. B. sa nachádza vo väzbe v predmetnej trestnej veci od 7. mája 2004 od 10.00 hod. (doba od 23. januára 2003 do 7. mája 2004, počas ktorej sa nachádzal vo vydávacej väzbe v Českej republike, sa podľa rozhodnutia Okresného súdu Košice I z 8. júna 2004, sp. zn. 8 Ntv 56/02, nezapočítava do lehôt trvania väzby). Dôvody jeho väzby boli postupne zužované, pričom súčasné väzobné dôvody obžalovaného D. B. spočívajú na ustanovení § 67 ods. 1 písm. a/ Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky si osvojuje záver Špeciálneho súdu v Pezinku v tom smere, že aj v súčasnom štádiu trestného konania prezentované dôvody jeho väzby trvajú. Obžalovaný sa v predchádzajúcom štádiu trestného konania, vďaka o tzv. krachu predmetných subjektov, a s tým spojenej spoločenskej situácie na území Slovenskej republiky, zdržiaval v cudzine. Svojím subjektívnym konaním, aj podľa názoru Najvyššieho súdu, sledoval úmysel vyhnúť sa trestnému stíhaniu, o ktorého existencii vedel. Navyiac sa u neho nachádzali doklady na cudzie meno, ktorých držbu a obstaranie odôvodnil „politickými“ dôvodmi.

Z uvedených dôvodov si Najvyšší súd Slovenskej republiky postup súdu prvého stupňa z hľadiska ustanovenia § 72 ods. 2 Tr. por. plne osvojuje a ako na zákonný a správny naň poukazuje, stotožniac sa i s jeho odôvodnením.

Vzhľadom na povahu skutku kladeného obžalovanému za vinu, v súčasnom štádiu konania, aj rozhodnutie o neprijatí záruky je zákonné a vecne správne, keďže záruka biskupa Cirkvi Československej husitskej neznižuje riziko prípadného úteku obžalovaného, alebo iného spôsobu marenia trestného konania zo strany obžalovaného.

Z vyššie uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky sťažnosť obžalovaného D. B. ako nedôvodnú podľa § 148 ods. 1 písm. c/ Tr. por. účinného do 1. januára 2006 zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.

V Bratislave 30. novembra 2006

JUDr. Juraj K l i m e n t, v.r.
predseda senátu

Vypracoval: JUDr. Peter Hatala

Za správnosť vyhotovenia: